

Висока бактеріальна забрудненість молока зумовлює погіршення його смаку та зниження поживної цінності.

Для зменшення вмісту бактерій у молочній сировині, слід дотримуватись високих гігієнічних стандартів під час одержання молока та його первинної обробки.

Дослідженням встановлено, що загальна бактеріальна обсіменість молока залишається високою, як в господарствах населення, так і на молочнотоварних фермах. За показником бактеріальної забрудненості молоко, яке надходить від сільськогосподарських підприємств, відповідає I ґатунку, а від господарств населення – II ґатунку.

Список використаних джерел

1. Директива Ради 92/46/ЕЕС від 13 грудня 1994 року // Офіційний вісник Європейських співтовариств № L – 368/33 від 31.12.1994.
2. Кучер Л. Ю. Роль якості в забезпеченні прибутковості виробництва молока // Вісник аграрної науки. – 2011. – №7. – С. 76-78.
3. Маньковський А. Я. Технологія переробки молока : Навчальний посібник для вищих аграрних навчальних закладів. / А. Я. Маньковський, Р.Й. Кравців, Г.О. Богданов – Львів, 2003. – 451 с.
4. Молоко коров'яче незбиране. Вимоги при закупівлі: ДСТУ 3662 – 97. – [Чинний від 2002-08-01]. – К. : Держспоживстандарт України, 1997. – 16 с. – (Національні стандарти України).

УДК636.03:613.28

Онисьєва К.В., учениця 11 класу

Науковий керівник – Ковальчук Л.Р., завідувач кафедри хіміко-біологічних наук, практичний психолог вищої категорії Хмельницького ліцею №17, м. Хмельницький, Україна

ПРОДУКТИВНЕ ТВАРИННИЦТВО, ЙОГО ЗНАЧЕННЯ В ЖИТТІ ЛЮДИНИ

На нашій планеті налічується понад 1,5 мільйона видів тварин. Вони є важливим компонентом навколишнього природного середовища, беруть участь у біосферному коловороті речовин і енергії, впливають на формування рослинного покриву, природну родючість ґрунтів, біологічні властивості води, здійснюють запилення рослин тощо. Тваринний світ виступає як природний ресурс, що використовується для потреб народного господарства і населення в якості харчових продуктів, технічної і фармацевтичної сировини, а також для наукових, освітніх, спортивних, виховних і естетичних потреб. Тварини є природними санітарами середовища, ефективними біологічними індикаторами його повноцінності. Тварини як гетеротрофні організми представляють вищі поверхи піраміди життя в умовах планети Земля. Нині тваринний світ людина поділяє на диких, синантропних і продуктивних сільськогосподарських тварин. Дикі тварини людина використовує як компонент природи, для мисливства, рибицтва та інших цілей. Деякі синантропні тварини досить ефективно використовуються людиною, наприклад, коти, а деякі, навпаки, використовують людину, наприклад, пацюки, таргани. Звичайно, зі значною мірою умовності, диких тварин поділяють на корисних, нейтральних і шкідливих.

Особливо важливе місце в житті людини займають сільськогосподарські тварини. Тваринництво – галузь сільськогосподарського виробництва, яка забезпечує:

- людину – цінними продуктами харчування (м'ясо, молоко, яйця, жири, мед тощо);
- легку промисловість – сировиною (м'ясо-молочна переробна промисловість, вовна, шкіра, пух, пір'я, хутро, кістки, роги, копита тощо);
- тваринництво – деякими видами кормів (м'ясо-кісткове борошно, риба тощо);
- землеробство – найдешевшими і цінними органічними добривами;
- медицину і ветеринарну медицину – гормонами та іншими біологічно активними речовинами, деякими ліками (з цією метою використовують органи ендокринної системи тварин);
- мікробіологічну промисловість – сировиною.

Ряд видів сільськогосподарських тварин є надійною робочою силою, начебто живими машинами. Тварини слугують об'єктом наукових досліджень, літератури, мистецтва. За цими показниками особливо виділяються молочне та м'ясне скотарство, свинарство, вівчарство, птахівництво та конярство. Доля цих галузей у виробництві тваринницької продукції складає більше 90 % від загальної продукції тваринництва. Розвитком тваринництва значною мірою визначається повноцінність харчування людини, оскільки всі продукти тваринництва характеризуються високою енергетичною та поживною цінністю. Тваринництво завжди здійснювало значний вплив на суспільство. Воно обумовило перехід від матріархату до патріархату. Тваринництво забезпечило умови виробляти більше продукції, ніж це потрібно для сім'ї, таким чином воно сприяло розвитку торгівлі й накопиченню багатств. Тваринництво сприяло розвитку землеробства, оскільки деякі види тварин використовували для оранки ґрунту. Тваринництво впливало на розвиток військової справи, культури. Сільськогосподарські тварини одночасно є продуктом і унікальним основним засобом виробництва. Вони характеризуються здатністю рости, розвиватися, розмножуватися, самовідновлюватися, саморегулюватися, само захищатися і самоудосконалюватися. Тваринництво, як і рослинництво, є першоджерелом матеріальних цінностей людини. Воно значною мірою впливало на суспільний розвиток і на науково-технічний прогрес. Ефективність тваринництва визначається його природовідповідністю, рівнем продуктивності, плеємінною цінністю тварин, випереджаючим розвитком рівня повноцінного кормозабезпечення, рівнем розвитку ветеринарії тощо.

Ефективність тваринництва залежить від наступного: вдалого вибору породи, вміння поєднання розведення різних видів; раціонального використання вітчизняного і світового генофонду методами штучного осіменіння та трансплантації; використання гетерозису, що проявляється при схрещуванні та гібридизації різних порід і видів та дозволяє без додаткових витрат підвищити продуктивність тварин; вдалого добору технології виробництва та оптимальних розмірів ферм; повноцінного спрямованого вирощування ремонтного молодняку; підвищення кваліфікації тваринницьких кадрів; забезпечення умов для збереження здоров'я та профілактики тварин від різних захворювань тощо.